

Kasos ir Ipokratės Esencija

Zagaričių Auona.

Ūša.

"Jie sprendžia, kad įvyksioji vagystė su tarnautojų žinia ir nurodymais, taip vykusi. Bet jie užmiršta tą, kad baltkalnietis vergus, kėlė besiekdamas 'banko' kėdės, ir jis pasiekęs ją, beabejoj, vertina, o ne svetgerystą praktikuodamas rizikuotą jos netekimą."

—Vieną vakarą brolis iš tarnystos negrįžo. Tėvelis, iš banko, telefonu, sužinojo, kad del banke buvusios vagystės, kriminalinėj policijoj gi tardomas esąs.

Irena giliai užsimastė ir vildujinio sąjudžio didumą, jos veido škausmingas taurumas parodė, ji, po pauzos, atsisėdusi tarė: namuose sielvartas!...

Tie jos žodžiai buvo tiek jausmingi, kad tartum gitaros, visoms gaidoms kruvon sudėjus auditorijoj nuskambėjo, kurioms ten esantieji giliu kvapšniu pritarė. Irena ašarotą veidą vogčia nusišluostėsi tėsė:

—Užvedė bilą prieš broli, tardė, tardė, galop nusprendė, kad pavojaus momente šaipytis ir rankas laisvinti — reiškia plėšikų nebijoti, ir esą įrodymas su jais netiesioginį dalyvavimą apiplėšime banko.

Dargi to tardymo produktas buvo: surado, studentavimo metu priešvalstybinės partijos nariu buvus; ir tas faktas aiškiausiai rodąs, jog mano brolio nurodymais bankas buvęs pasekmingai apvogtas ir tikslu, valstybės išdą apvaigiant, kad valdžią nusilpninti ir lengvai ją apveikti.

Irena konvulsingai redikiulę rankose gniaužydama ir vog-

čia skeptetaite ašaras braukdama, brolio lemtį retais žodžiais išdėstė: už netiesioginį dalyvavimą apiplėšime banko ir už priklausymą priešvalstybinėj partijoj — po dešimt metų ištrėmimo į šiaurius. O tikrenybėje, tai už vieną šypsni. Ji giliai kuklodama ir į kassas žiurėdama kartojo: tik už vieną šypsni, štai del tų!

—Reiškia, viso dvidešimts metų? vos girdimai klausė jos pirminkinke.

Ji palengvo galvą ir akis vogčia šluostydama tėsė:

—Prieš išvežant broli į šaurius, leido man su juo per geležinius grotus pasikalbėti; aš verkiau, o jis šypsojosi. Ir tada nei šašelio nusiminimo jame aš nemačiau. Gailėjau aš brolio, bet matydama jį išvermėj esant kalbėjau: — žinau tavo šypsenos širdies kančių nesumažins, bet užtat mums artimiesiems lengviau tavo išverme matant.

"Klysti Irena, mano širdis taipat linksma, kaip ir veidas. Žinau aš nekaltas, ir mane apskaltintojai laikui bėgant patirs tą. Juk žinai, Irena, kad viskas dienos šviesoj išeina, išeis ir mano nekaltumas. O už prisiminimą mergaitės žavinčių kasų apskaltintas, ar ne džiaugsmas tai? Ir dar mylimos mergaitės!

"Irena, Irena, tu nežinai ką mergaitės kasos reiškia vyru?"

—Paprastai, mažmožis, — nesuprasdama jo, atsakiau.

Ne, Irena. Tik įsivaizduok sau tokias kasas...

"Ak, tikra tiesa, — pasitebema užsimojimą nutraukęs pasakyti, užsimastė jis ir po il-

gos pauzos, lyg iš miego pabudęs kartojo tęsdamas, "tikra tiesa, aš nei pats nežinau kame ten esti ta mano jausmų pavergencioji jėga: ar spalvoj, ar švelnume, ar kad jos, mano išrinktosios galvutė puošia. Bet man rodos, kad moters kasų didžiausioji, savepatraukimo jėga ir grožis ar tik nebus formoj; jų sutaisymas ir priderinimas prie jų savininkės sluoksnio, amžiaus, veido formos ir spalvos ir esamojo kuklumo.

Ak, kasos! Žiurint į jos kuklią kaktą, puošiančią, rupęstiną gai suglostytas vingiais: pajusdavau viliojimą į monų šalį, į šilų, kur gamta meilės pasakas audžia. Kur akį užšavintis ir širdį persmeigiantis — saldus žolynų kvapas supra, alpina jausmus, verčia sielą svajonių sparnais, laimės dauose skrajoti, kame vien meilė ir nepasibaigiantis džiaugsmas tegyvena.

"Jos, juodo deimanto varšos kasas glostydamos girdėčiau jos krutinėj skambius, klausau masinančius, muzikos aidus, kurių aš amžinai klausytis norėjau ir tą muziką ašsupratau, ji mane suprato ir viliojo, masino už vargą, ilgės vien džiaugsmu atmokėti.

"Toli nuo jos budamas, karšti, troškulį jaučiau ir vien jos kasų tikras prisiminimas, atgaivindavo mane.

"Jos nematydamas: fantazijoj iš jos kasų spindulių laimės audekla audžiau ir siel varto tyruose nuo audrų apsigynimui dangsčiai juoni.

"Irena, nejaugi tu tikrai nežinai ką mergaitės įpatingo gražumo ir tikslioj formoj laikomos kasos mylinčiam ją vyrui reiškia?" — Iš sielos gėmių, po vieną raidę suriškiotais žodžiais paklausė mane brolis. — Tur but ne, — pas-

kendusi sielingoj lementacijoj, atsakiau.

Nors neigiamai, bet brolio žodžius, — kasų įvertinimą pavergencioji jėga: ar spalvoj, ar švelnume, ar kad jos, mano išrinktosios galvutė puošia. Bet man rodos, kad moters kasų didžiausioji, savepatraukimo jėga ir grožis ar tik nebus formoj; jų sutaisymas ir priderinimas prie jų savininkės sluoksnio, amžiaus, veido formos ir spalvos ir esamojo kuklumo.

Ak, kasos! Žiurint į jos kuklią kaktą, puošiančią, rupęstiną gai suglostytas vingiais: pajusdavau viliojimą į monų šalį, į šilų, kur gamta meilės pasakas audžia. Kur akį užšavintis ir širdį persmeigiantis — saldus žolynų kvapas supra, alpina jausmus, verčia sielą svajonių sparnais, laimės dauose skrajoti, kame vien meilė ir nepasibaigiantis džiaugsmas tegyvena.

"Mielas Kazy, — nėgaliau įsivaizdinti daug į ypatingo, juk kasos vizgi tėra tik kaipo tokios.

"Ne, Irena, jos kasos yra ypatingos, — užsisvajoj brolis ir žvelgdamas į toli, tartum gerybių gelmes pervedamas, sielingai kalbėjo, — ak, ta žibancioji spalva, ta išskiančioji švara, kurioje jos sielos tyrumas tartum veidrodi atspindi; ta rinktinioji forma: dvi pyni aplink kuklią jos galvutę, tartum moters pagarbos avyniotas ir tie rupestingai, tiksliai suklostyti ant jos drąsios, savimi pasitenkinančios kaktos vingiai, daro ją didingą, gražią ir mielą. Ir aš už jų gražumą, žavumą, ypatingai atsiskaitysiu: tą brangiai malonų jos kasų paveikslą nešosi su savimi į šalčių, ledų ir sniegų šalį. Tas paveikslas stiprins mane. Kancija nėra ir nebus man baidi. Žinok, Irena, man nebus baidi ištrėmimo kancija."

—Ar tavo nelaimės kaltininke aš pažįstu? — Nors seniai buvau įspėjusi, bet del tikrumo dar paklausiau jo.

"Tai Ida Maldytė, kurią aš pasiškvyriau ir kuri mane pasi- laimės balsu atsakė brolis.

—Ak, ta, ta juodų gyvačių savininkė, kuri kiekvieno praeivio akį pagauna, o vyrų ir širdis.

Ak, ta, t-a — Brolis šypsodamas kartojo mano žodžius.

(bus daugiau)

Gražus Lietuvos Radio Programai

Praeitame sekmadieny iš stoties WBBM, 2-ą valandą po pietų įvyko kaip atsisveikinimo programos, o antradienio vakare įvyko pirmas iš stoties WGES. Minėti programai yra duodami lėšomis Peoples Furniture Kompanijos.

Bešiklausant šių programų, teko patirti, kad del vasaros laiko ir del nepatogumo visuomenei klausytis nedėdieniais, šiuos programus, jų leidėjai, negalėdami gauti neužimta parankesni laiką iš WBBM stoties, turėjo keltis į kitą stotį — WGES. Bet rudeno orui atvėsus, kuomet užsibaigs išvažiavimai į girias, Peoples Fur. Komp. ir vėl sugrįž į WBBM stotį duoti lietuvių radio programus, nedėdieniais. Nes ši stotis yra viena iš geriausių stočių Chicagoje, kurios 25 tukstančių vatų galingos bangos duoda labai tvirtą ir malonų balsą kaip Chicagoj, taip ir už keliatos simtų mylių nuo Chicagojos taip, kad ir gana toli gyvenantieji lietuviai gali gerėtis savo prigimtomis dainomis ir muzika.

Minėti abu programai susidėjo iš parinktų mūsų dainų, kurias išpildė pilnai patyrę radio dainininkai. Antra dienos programoj, nors ir buvo pavartota keliatas rekordų, bet jie buvo parinkti su labai geru skoniu ir jų gražios ir malonios, melodiskos dainos ir muzika davė malonų įspudį klausytojams.

Taigi, dabar, vasaros laike galėsime girdėti šiuos programus kas antradienis nuo 6:30 iki 7:30 vakarais, iš stoties WGES, 1360 kilocycles, arba 220 meters.

—Rep.

DAR VIENU "NEKALTU" BERNELIU MAŽIAU.

Garbinga "nekalčių" bernelių organizacija turi dviejų rusių narius: patikumus ir a-bejotinus. Gi ponas G. Grybas buvo patikumų eilėje. Bet štai, kiek laiko atgal, Petrunelė paviliojo to mūsų ištikimojo bernelio širdį ir, manau, jums, gerb. nesunku bus įspėti, kas atsitiko. Tai yra ne menkas smugis "nekalėtiems, kurie iki šiai dienai negali prasiblaivyti ir pasiskykyti pasauliui apie tą jų "nelaimę".

Bet užtai berneliai linki jaunavedžiams daug laimės ir... Tačiau po kiek laiko, bernelių dvasios vadas pareiškė: "nors netekom ištikimo draugo, bet užtai turėjome gerus laikus jų vestuvėse ir užtai esame jiems dėkingi."

—Bernelis.

ŽIURONO MOKINIŲ KONCERTAS.

J. Žuronas turėjo mokinių koncertą. Žmonių susirinko mažai; apie dalyvius pakalbėsime sekančioje "Sandaros" laidoje.

\$10 Imokant

Įdedama tas

ELEKTRIKINIS
GASO
REFRIGERATORIUS
Į Jūsų Namai!

Patogus
Mėnesiniai Mokėjimai

Maža gaso liepsna padaro ledą! Skamba mesiškai, bet yra tiesa. Padaro ledą šviesai, iš jo kyla šė (ice cream), išlytus prie skonių ir saladus... Sutau- po maista... Užtikink dar- žiotes ir pienu lyčių per daugelį dienų.

Visiškai tylūs! Jokios ju- dančios daly, nei motorai negali pasigadinti. Jo ope- ravimo išlaidos atsieina mažiau, negu maisto užlai- kymas (refrigeration) ki- tokiomis priemonėmis. Jis pats už save užsimoka su- tauptam maista. Pamatyk jį šiandien.

THE PEOPLES GAS LIGHT AND COKE COMPANY.
Michigan Ave. and Adams St.

ARTIMIAUSI SKYRIAİ:
4620 Broadway 4826 S. Ashland Av.
4839 Irving Pl. Blvd. 12 W. 35th Street
1608 Larrabee St. 646 W. 63rd St.
3315 N. Marshallfield 7439 Cottage Grove
2142 W. Madison St. 4833 Commercial Av.
1820 Milwaukee Ave. 11031 S. Michigan Av.

BANKINE ISTAIGA TIKRO STIPRUMO ir SAUGUMO

Gerai Vedama Konservatyviai Direktuojama

The MIDLAND NATIONAL BANK

of Chicago.

Archer Avenue at Sacramento

DAVID E. SHANAHAN

Real Estate and Bonds, Director E. L. Essley Machinery Co.
Chairman of the Board, Central Manufacturing District Bank

H. H. BAUM

Treasurer, Harris Bros. Co.

L. OSCAR CHALLMAN

President of the Bank

ROBERT D. GORDON

Bartlett and Gordon, Inc. Investments

CHARLES LASKER

President, Lasker Boiler and Engineering Co.

E. A. LEONARD

Secretary-Treasurer, The Lehen Co.

DIREKTORIAI

JOHN T. LOVE

Electrical Contractor

WALTER K. MILLER

Secretary-Treasurer, Shellmer Products Company

JOHN R. O'CONNOR

Real Estate

HUBERT S. SILBERMAN

President, S. Silberman and Sons

CHARLES N. STANTON

President, Stock Yards National Bank

V. I. VANICEK

Vice-President and Cashier of the Bank

JOHN WAJER

Contractor and Builder

FRANK L. WEBB

President, The Terminal National Bank of Chicago
Executive Vice-President, Central Manufacturing District Bank

FRANK WOZNAK

Real Estate

PATARĖJŲ KOMITETAS:

H. E. PORONTO

Trustee, Central Manufacturing District President, United States Cold Storage Corp., Vice-Pres. The Union Stock Yards and Transit Co.

ARTHUR MEEKER

President, Arcady Farms Milling Co.
Director, Armour and Company

Vien Tikrai šie Vardai Yra Tikras Apsaugojimas

T. M. D. Reikalai

Pradedant eiti T. M. D. sekretoriaus pareigas

Tėvynės Mylėtojų Draugijos Centro valdybos, krivulės keliu, tapau išrinktas T. M. D. sekretorium. Šias pareigas eiti pšiemiau ne iš kokio tai didelio noro, o ypatingai gerai žinodamas dabartinę T. M. D. padėtį, kuri, galima sakyti, per pastarųjų keletą metų buvo be sekretoriaus ir jos reikalai pusėtinai apleisti ir veikimas kaip centre taip ir kuopuose apmires, bet matydamas reikala ir reikalingumą atgaivinti T. M. D., apsiėmiau šias svarbias pareigas eiti. Kaip pirmesnieji sekretoriai šios kultūrinės organizacijos nesubudavojo didelių kalnų, taip ir aš negaliu prizadėti juos subudavoti, nes organizacijos gyvumas priklauso ne vien nuo sekretoriaus, o ir nuo pačių narių bei kuopų kooperatyvio darbo su sekretorium. Aš iš savo pusės prizadu dėti visas pastangas, ant kiek aplinkybės ir laikas man leis, kooperuoti su kuopoms ir tvarkyti organizacijos reikalus, kad pastatius juos į tokia padėtį, kokioj jie buvo keletas metų atgal. Šitokis darbas atlikti vienam sekretoriui nėra galimas, ypatingai kuomet sekretoriui prisieina dirbti liuoslaikiu, t. y. atlikus kasdienines pareigas, tam darbui reikalinga butina pagalba kuopų ir abelnai visos organizacijos narių, nes tik bendras ir sutartinas darbas atneša vaisius. Kuomet kartu suremsime pečiais ir stosime darban, tai aš tikiu, kad organizacijos reikalai bus galima sutvarkyti, o kuomet viskas bus tvarkoje, tai galėsimė su šypsą ant veidu kalbėti apie ateities darbus ir t.t.

Kas Raltas už organizacijos reikalų apleidimą, aš neimsiu spręsti. Pagaliau aš ne tam ir esu išrinktas, kad kokių kaltininkų ieškoti ir ką nors kaltinti. Mano pareiga yra eiti aukščiau minimos organizacijos sekretoriaus pareigas ir sutvarkyti jos reikalus, kad kuopos galėtų pradėti veikti ir siųsti laiku mokesnius į centrą. Taipgi prašyčiau ir kuopų valdybų, narių ir abelnai T. M. D. rėmėjų bei veikėjų, bent šiuo tarpu, kuomet prisieina organizacijos reikalai tvarkyti, neieškoti kokių nors kaltininkų ir bandyti juos kaltinti už organizacijos apleidimą, bet imtis rimto darbo, t. y. šaukti kuopų susirinkimus, rinkti iš narių mokesnius ir siųsti juos centran. Kur tokių kuopų nėra, šaukite pritariančių T. M. D. veikėjų susirinkimus ir tverkite naujas kuopas, kad iki sekančiam seimui organizacija būtų tokioj padėty, kokioj buvo keli metai atgal.

Praeities organizacijos nuveikti darbai Amerikoje yra žinomi ir Lietuvoje. Kuomet žiaurioji caro letena laikė prislėgus Lietuvoje gyvenančius amerikiečių brolius ir sesutes, tuomet T. M. D. suvaidino svarbų vaidmenį — siuntė savo broliams ir sesutėms Lietuvoje savo leidžiamas knygas ir žiebė šviesos spindulį tarp tamsių pilksėrmėgių šiaudinėse bakažėse. Dabar, nors Lietuva yra nepriklausoma ir ten leidžiama įvairaus turinio lietuviškos

knygos ir laikraščiai, tačiau T. M. D. darbai ir dabar dirva plati, nės apšvietai ir mokslui rubežių nėra. Dabar T. M. D. taipgi gali sulosti svarbią rolę leisdamą mokslinio turinio knygas ir platindama jas tarp Amerikoje gimusio ir augusio lietuvių jaunimo, nes šių dienų Amerikos jaunimas kreipia rintos domės į lietuviškus raštus ir juos su pasididžiavimu skaito. Taigi dar kartą kviečiu visus — kuopų valdybas, veikėjus, geros valios lietuvius ir visus kitus stoti darban ir atgaivinti Tėvynės Mylėtojų Draugiją.

M. L. Vasil, T. M. D. sekretorius, 307 W. 30th St., New York, N. Y.

Bereikalingas ginčas del medalių

Kelis kartus "Sandaroje" pasirodė straipsniai, kuriuose reikiama nepasitenkinimas, kam Lietuvos valdžia suteikė medali amerikietei Miss Mc Dowell, o aplenkė daug pasidarbavusius chicalgiečius lietuvius. Vienas rašėjas net patiekia ir sąrašą medalius užsitarnavusių.

Tiesa, netik Chicagoj, bet ir kituose kolonijose yra daug, kurie medalių verti. Rasime vertais tukstančius, kurie tik darbavosi tautinio judėjimo priešakyje. Vadinas visi turi būti apkabinėti medaliais.

Bet turime nepamiršti, kad nežiurint kiek kuris dirbome, buvo mūsų privalumas dirbti, nes mes esame lietuviai. Ar sunus gelbėdamas savo motinai privalo reikalauti už tai kokių dovanų ar garbės ženklų? Aišku, ne! Tai doro sunaus pareiga ir privalumas. Juk dirbome norėdami, kad Lietuva būtų laisva, o ne kad kokį žibutį ar "cacką" už darbą gauti.

Bet jei svetimtautis, kuriam nėra joks privalumas dirbti, prisideda su bent kokiū doru dabu mūsų naudai, mes tokio darba privalome įvertinti net ir daugiau negu jis būtų vertas, tuomi pasirodysime esam kultūringi ir mokanti draugiškumą įvertinti ir tuomi galime pasidaryti visą eilę kitų gana gerų draugų.

Mes dažnai į iškilusį gyvenime klausimą žiurime ir kalbame vienpusiškai. Tokį mūsų vienpusiškumą ir sykiu vaikiškumą net ir kitų tautų žmonės pastebi.

Pamokinančių mums pastabą padarė U. S. District Attorney Elihu Stone, Merkinėj gimęs žydas. Biržiškai surengtame bankiete Bostone, kuomet pradėjome Stone'jui teikti komplimentus už tai, kad jo pastangomis Mass. valstija pirmoji pripažino Lietuvą ir pareikalavo Washingtono valdžią pripažinti Lietuvą. Jis atsistojęs net užprotestavo, kad už jo nuveiktus darbus link Lietuvos jokie komplimentai jam nepriklausą. Sakko: "aš esu gimęs Lietuvoje ir Lietuva manõ tėvynė. Aš link Lietuvos atlikau tą, ką privalo atlikti vaikas link savo motinos. Aš dirbau, nes manõ privalumas buvo, bet ne del kokių komplimentų gavimo."

Tad Lietuvos valdžiai priklausõ kreditas, jei ji įvertina svetimtautių darbus Lietuvai ir juos pagerbia. Jei

mokėsime gerbti kitus, kiti mokės gerbti mumis ir tuomi mūsų gyvenimas tobulės ir gerės.

Pavyzdžiu paimekim francuzus. Didelis skaičius jų yra Ameriko, kurie savo šaliai daug pasidarbavo. Bet medalių neturi. O tukstančiai žymesnių amerikonų: biznierių, profesionalų ir politikierių apkabinėti Francijos garbės medaliais. Jie gavė medalius rodo jai savo simpatiją, važiuoja ten praleisti atostogas ir palieka desėtkus tukstančių

dolerių. Lietuva irgi nieko neat sieks, jei ji rupinsis gerbimu tik išimtinai savo žmonių, o nuo kitataučių jai prielankių draugų gyvens užsidiarius ke- džiama.

Mums reikia daugiau pasidarbavusios, o žymiai sumazinti asmeniškus, o mūsų gyvenimas bus sekmingas. Pas lietuvius energijos ir iniciatyvos niekuomet nestoka, tik mokėjime tinkamai ir tobulai sunaudoti.

K. J. Paulauskas.

Vatikanas ir Italija

Santikiai Popiežiaus su Emanuel vyriausybe taisosi

Italijoje ir kiekvienoj katalikiškoj valstybėj šiandiena randasi bažnytinė valstybė arba bažnytinės valstybės interesai. Atstaciaus Vatikano bažnytinė valstybė, suteikus Popiežiui nepriklausomybę, principo lygiai tokią kaip buvo seniau, Popiežiaus dabar jausiasi laisvu valdovu ne tik mažo sklypelo Romoje, bet visuose kraštuose kur katalikai gyvena. Šita bažnytinė valstybė turi didelę politiską galią, nes ji savo rankoje turi sugniaužus Romos bažnyčios dvasiskiją visuose katalikiškuose kraštuose, kiekvienas Popiežiaus arba jo ministierių įsakymas bile reikale, turi būti pildomas ligi paskutinės raidės dvasiskijų gyvenančių kitose valstybėse. Tokia įtaka arba galė Popiežiaus ant jo pavaldinių katalikų pasauli, sudaro jam tvirtą poziciją bile ginčiuose su civiliska valdžia bile valstybės.

Tokios Popiežiaus galybės politiskoje kovoje pasekamatom dabar Italijoje. Italijos valdžia pasiryžo neleisti Vatikano valstybės agentams (vyskupams, kunigams ir kitokiems viršininkams) kištis į Italijos vidaus politiką. Mussolinas Italijos Ministerių Pirm., įsakė visiems valdininkams sekti ir pranešti jam vadinamos katalikų akcijos veikimą vadovaujama per Vatikano bažnytinės valstybės agentus. Patyrus, kad tie Vatikano agentai organizuoja

italus, ypač jaunumą ir kreipia jų politiską veikimą prieš dabartinę Italijoje politiską autokratišką režimą, Mussolinas pradėjo snairuoti ir norėdamas ne tik savo valdžios režimą išlaikyti, bet taipgi apsaugoti Italiją nuo politiskos katastrofos—pastangų bažnytinės valstybės paimti Italijos valstybės vairą į savo rankas, pasipriešino tokiam katalikų akcijos politikai.

Italijoje fašistų spauda iškėlė viešmon Vatikano politiką ir pasekmės to buvo tokios: fašistai, daugiausia studentai ir jaunimas nusistatė prieš bažnyčias ir kitokias katalikiškas įstaigas neva išreikšdami Popiežiui savo protestą ir rodydami jam nepalankumą. Tos studentų ir fašistų partijos narių išprovokutos riaušės pagamino tarpe Karaliaus Emanuelio ir Popiežiaus Pius vyriausybių ginčus ir diplomatinės derybas.

Sekant tą, Vatikano diriguojama, katalikų akciją Italijoje ir Lietuvoj, aiškiai matome Vatikano tikslus išbandyti Popiežiaus ir Romos bažnyčios dvasiskijos įtaką šių dvejų valstybių piliečiuose. Katalikų akcija specialiskai paruošta per dirigavimą vyskupų, kurie priklausomi Vatikano valstybei ir politisku atžvilgiu yra lygūs kitų valstybių konsulams, jie gaus instrukcijas nuo Nuncijaus, akredituoto Vatikano valstybės pasiuntinio. Jeigu šis bandymas būtų pasirodęs mažiau opozicijinis Vatikano bažny-

tinei valstybei Italijoje ir Lietuvoj, tada Vatikano valdžia būtų darius daugiau spaudimo į tokias valstybes kaip Italija, Lietuva ir kitas šalis, kuriose katalikai sudaro didžiama.

Dabar gi, nepavykus Vatikaniui šis bandymas, Vatikanas verčiamas nusileisti ir laukti taikingesnės politiskos taktikos ir atsakyti tolimesnių savo užgaidų kištis į civiliską valdžią ir valstybių vidaus reikalus. Kaip paskutiniai pranešimai rodo, Popiežiaus nusileido Italijos vyriausybei, atstatė Arkivyskupą Generalą Monsignorą Giusepę Pizzardo nuo užimamos vietos vadinamoje katalikų akcijoje. Šis aukštą vietą užimančias Vatikano bažnytinės valstybės žmogus buvo priešas Italijos su Vatikano dabartinio ginčo. Jis peržengė visus konkurdate (sutartį) nuostatus.

Arkivyskupas G. Pizzardo, Vatikano Valstybės Vice-kancelerio pareigas eidamas, neturėjo teisės, kaip kitos valstybės aukštas valdininkas kištis į Italijos vidaus reikalus. Daleiskime, jei Italijos Karaliaus Vice-koncleris arba Mussolinio pagalbininkas būtų nekęjęs į Vatikano teritoriją ir tenai pradėjęs anti-Vatikano valstybišką politiką, Popiežiaus arba jo ministeris pirmininkas turi tiesą reikalauti jį pašalinti, Vatikano piliečiai gali prieš jį sukilti. Taigi, šis konfliktas yra ne iš pusės Italijos valdžios, bet iš pačio Vatikano valdžios kilęs. Dabar Popiežiui sutiklus pavaryti Monsignorą Pizzardo kaipo dirigentą ka-

talikų akcijos Italijoje, ginčas ir nesuipratimai bus likviduoti.

Lietuva laukia tokios pat bylos su Vatikanu

Kaip jau žinome, Lietuvos vyriausybė pareikalavo Vatikano pasiuntinį Monsignorą Bartoloni apleisti Lietuvą, kitaip sakant, Lietuva išvijo Vatikano atstovą iš Lietuvos teritorijų, ta priežastis yra tokią pat kaip Italijoje. Kadangi Vatikanas randasi Italijoje, tatau Popiežiaus jausdamas sau pavojų ir net milžiniškiems turtams sukonzentruotiems Romoje, prie to, Italija didelė valstybė, šios sąlygos privertė Popiežių nusileisti. Bet Lietuva maža valstybė. Vatikaniui ji nepavojinga, o Vatikanas Lietuvai labai pavojingas, tad Lietuvos santikių pablogėjimas su Vatikano turės skirtingą eigą. Popiežiaus nusileis Lietuvai, pastaroji bus spaudžiama iš Vatikano visokiais budais. Tačiau, iš kito atžvilgio, Lietuvai netenka per daug nusigąsti, Vatikanas karo paskelbti Lietuvai su ginklu rankoje negali, Lenkija del Popiežiaus nesikiš į Lietuvos-Vatikano reikalus, tatau, dabar palieka klausimas, kaip Lietuvai netenka per daug nusigąsti, kurios valstybės pusėn jie stos, Vatikano ar Lietuvos?

Aišku, kad aukštoji dvasiskija ir didžiama kunigų bus Vatikano valstybės pusėje, bet dalis patriotingų kunigų gali pereiti į Lietuvos pusę, taipgi, didžiama katalikų vėlyls geriau stovėti savo Valstybės, savo krašto reikalus ginti vietoje Vatikano. Juk

šis ginčas Lietuvos su Vatikano yra ne del tikybos, o tik grynai del politikos, todel ne abejojame, kad Lietuva bylą su Vatikano taipgi laimės, kaip laimėjo Italija, Meksika ir kitos valstybės.

Reikia sveikinti Lietuvos vyriausybę už agresingą kovą su privilegijuotu Vatikano politikierių luomu. Bažnyčia ir tikyba neprivalo būti jungiama su valstybe ir politika, o jei Vatikanas dangstydamosis tikiybų kišis į valstybę ir politiką, aišku, kad jis prakiš visa tai ką jis šiandieną turi, nes dabar žmonės jau moka savo protu gyventi, neklausõ kunigų ir vyskupų jiems diktuojamų politiskų pamokslų, moka atskirti tikiybą nuo politikos ir bažnyčią nuo valstybės. Šia proga pasinaudojant, turint faktus, jog Vatikanas laužo konkurdate, o ne Lietuva, yra gera proga nepageidaujama, labai kenksmingą konkurdate reviduoti su Vatikano. Butų geras dalykas, kad Lietuvos vyriausybė siektų konkurdate revidavimo dabar.

V. M. Č.

LIEUVA NUTEISĖ MIRTIES BAUSMEI KOMUNISTŲ SEKRETORIŲ

Kaunas.—Karo Lauko teismas čia nuteisė mirti komunistų partijos sekretorių. Kiti trys komunistai buvo nuteisti aštuoniems metams kalinimo. Jie visi buvo nuteisti už nužudymą vieno jaunuolio, kuris rezignavo iš komunistų partijos, kuomet jis buvo pašauktas į kariuomenę.

Sandaros

PIKNIKAS

BUS

Liepos-July 26

1931

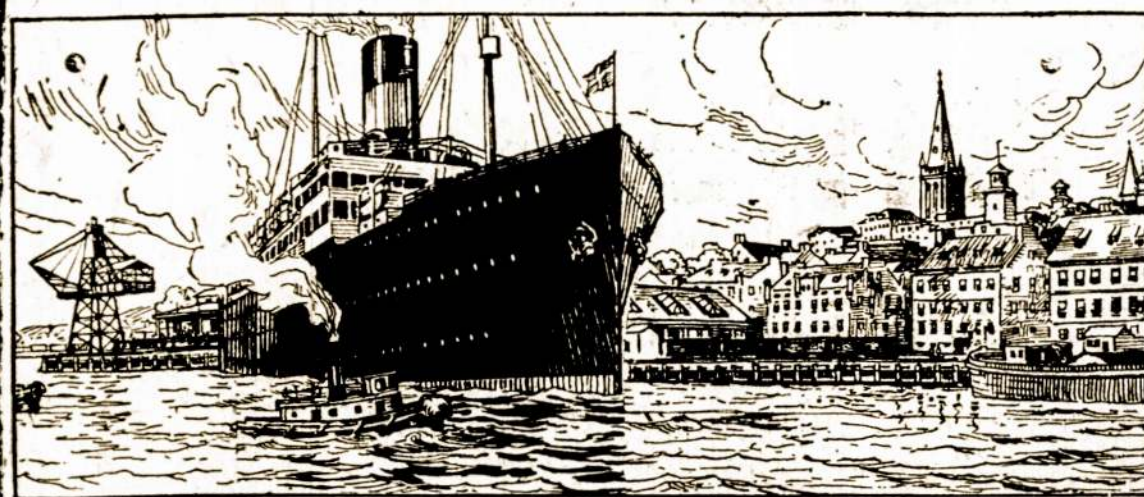
Justice Park Darže

Prie Kean ir Archer

Justice Park, Illinois.

Sandara savo piknikuose visuomet turėdavo ką nors nepaprastõ. Šiame piknike bus toks dalykas, apie kurį Chicagos lietuviai dar nėra girdėję ir matę. Bet kadangi dar yra daug laiko, tai pikniko rengimo komisija dar laiko slapytbėje. To del sekite tolimesnius skelbimus.

KLAIPEDON

SKANDINAVU-AMERIKOS LINIJA ATLANKYKIME LIETUVA

Remkime Savo Uostą — Klaipėdą!

* Kam baladotis po svetimus kraštus, kuomet del lietuvių yra palaikomas nuolatinis susisiekimas New York — Kopenhaga — Klaipėda

Amerikos Lietuvių Jaunuolių Ekskursija Rengia Amerikos Lietuvių Ekonominis Centras

Liepos-July 3 d laivu "Frederik VIII"
Liepos-July 25 d. laivu "United State"

A. L. Laivakortė Agentams Kooperuojant

Visos pastangos bus pašvestos padaryt kelione atmintina ir pilna įvairumų ir malonumų del to, kurie dalyvius ekskursijoje Reikalaukite Nuo Savo Agento Laivakortės ant

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

Lietuvos Paštų Valdybos, Kotragento Paštui Vežioti
27 Whitehall Street, New York City
248 Washington St., Boston, Mass. 130 La Salle St., Chicago, Ill.
969 St. Antoine Street, Montreal, Que. Canada.

Mano Kampelis

Rašo Padnackas

„TEVYNĖ“ pirmame puslapyje pažymi Chicagos bolševikų dienraščio menkėjimą ir toliau sako: „Juk bent dabar 'Vilnis' galėtų prisiminti: kiek kartų ji pražūtus linkėjo 'Vienybėi', 'Naujie-noms', 'Dirva' ir kt. lietuvių laikraščiams!“

Mes paduodam šią ištrauką ne todėl, kad „Sandaros“ vardas praleistas. Tai mažmožis. Čia įpintas kitas dalykas. Apfinkniais keliais užstodama tuos tris laikraščius, „Tevynė“ mano laimėti jų draugiškumą. Tikslas geras, bet priemonės — netinka. Krikščioniškas principas: „jei kas tau suduoda į dešinį žandą, atsuk jam ir kairįjį“ parodo visą organizaciją ir jos organą beįėjia.

„DIRVA“ vėl atpasakoja savo pasaką iš tukstanties ir vienos nakties. Nors ne kieno neprašoma ji visgi randa reikalo teikti mums uoštės patarimus, ką turim daryti ir kaip eigtis.

Pav. „Dirva“ nori įkalbėti, kad užimtoji mūsų pozicija del perversmo Lietuvoje ir S. L. A. klausime, buvo priežastim del ko: „visa organizacija pakriko, liko tik keli nariai.“ Jeigu ištikro taip būtų, tai kokiame galam „Dirva“ tiek liežiuvauna ant tos organizacijos, kuri, pasak jos, nieko nereiskia.

Gal kai kam ir nemalonu klausytis, bet visvien turime „Dirva“ užtikrinti, jog mūsų viena A. L. T. S. 25 kuopa Chicagoj turi daugiau narių negu tas savitraštis apokamų skaitytojų, sudėtų į kruva.

KATALIKŲ bažnyčia nori viską kontroliuoti. Mūsų tarpe ji pasakoje ne vien a-

pie Dievą, bet rengia piknikus ir bazarus; maišosi į privatius asmens ir šeimynos reikalus; globoja mokslą, dorą ir spaudą. Kitaip sakant, nė vienas žmogaus plaukas nenukris nuo galvos, be bažnyčios leidimo.

KUOMET popiežius arba vyskupas kalba, jog Pana Marija nenuodemingai pagimdė kudikį, visuomenę tyli; bet kuomet jie pareiskia, jog yra aukščiausia pasaulvyriausybe, tai iš visų pusių ima kilti protestų audra. Tegul bažnyčia daboja savo daržą ir nesimaišo į kitų, tuomet nebus jokių konfliktų su Roma.

VOKIETIJOS finansai atsidūrė kratingon padėtin. Per pastaruosius dvyliką mėnesių valdžia turėjo virš \$273 milijonų deficitą. Išbristi iš šio keblumo Vokietija gali tik vienu keliu—atsisakant bent laikinai mokėti Prancuzijai ir kitom šalim karo skolas.

Vien tik bedarbiams išmokama arti \$100,000,000 į metus. Atsižvelgiant, kad Amerikos valdžia visai atsisako šelpti bedarbius. Vokietijos rupenis savo žmonėmis yra tikrai girtinas.

NAMAS, kuriame bolševikai nuždė paskutinį Rusijos carą Nikolajų II, vasara 1919 metais, dabar paverstas muzejum ir už 50 amerikoniškų centų kiekvienas gali apžiūrėti šiurpulingos tregedijos vietą.

Ši vieta seniau buvo vadinama Ekaterinburgu, o dabar Sverdlovsk. Caras ir visa jo šeimyna buvo įstumti į rusų ir raudongvardiečių sušaudyti. Jų lavonus išnešė į mišką, apliejo benzinu ir sudegino.

Besąžinio Šmeižtas

Visokių buvo ir yra. Amerikos lietuvių visuomeniniam gyvenime šmeižikų, bet tokio nesąžiningo šmeižiko dar nebuvo, kokių pastaraisiais laikais virto Brooklyno „Vienybės“ redaktorius. Ypatingai tie jo šmeižtai pasižymi kraštutiniausiu išgėrimu, kuomet jis bando išniekinti Sandarą ir sandariečius. Šitas, atsiprašant, redaktorius su savo šmeižtais sandariečių adresu peržengia netik paprasčiausios laikraštinių etikos ribas, bet ir visokio žmoniškumo principą.

Pastaruojū laikū jis pasidarė sau progą sandariečiams primesti net plečkaitinukus. Tokius priekaitūs sandariečiams gali daryti tik paskutinis begėdis, kuris nę kibirkštėlės žmonišką pajautimo neturi, kuris visai be sąžinės. Sugriebia sandariečio pareiskimą ir paraginimą kovoti del atsteigimo Lietuvoje demokratybės ir šaukia lyg pamišėlis: „dar vienas sandarietis įsivėlė į plečkaitiada“. Ir toliau primigtinai tikrina, kad sandariečiai „dabar vienas po kito pasirodo kuo esą“. Bet kiek gi sandariečių „įsivėlė į plečkaitiada“, jei p. Valaitis randa galimu šaukti, kad „dar vienas!“ Kur tie kiti sandariečiai ką nors bendro turėję su plečkaitiada? Visokiais šmeižtais „Vienybė“ buvo praskiesta sandariečių adresu, bet šis šmeižtas sumušė visokius šmeižimo reikodus.

Ką tokio baisaus pasakė sandarietis p. Dargis, kad jį „Vienybė“ bando prijungti prie plečkaitados? Ogi štai ką:

„Pažindamas Tamstą dar iš SLA. Seimo Chicagoje ir žinodamas Tamstos demokratiškus nusistatymus ir visuomeninį darbą, kreipiuosi į jus, kad pasistengtumėte pagelbėti šioje nelygioje demokratijos kovoje su Lietuvos fašistais. Gyvenu Berlyne. Greit grįšiu Pittsburghan.“

Ką bendro turi šitas pareiskimas su plečkaitiada? Bet mat „Vienybės“ redaktorius, atsiminęs savo praeities amata, suranda, kad šis pareiskimas parašytas ant „trefnos“ popieros. Mat kitoje pusėje to popieros lakšto yra leidžiamo Berlyne laikraščio „Kovos“ paskelbimas. Ot štai jums ir „plečkaitiada!“ Jei ant to paties popiergalio būtų parašytas pagyrimas Lietuvos diktatoriams, tai „Vienybės“ fašistiskas besarmatis jokios plečkaitados nematytų. Bet čia pareiskimas kalba apie atsteigimą demokratinės santvarkos Lietuvoje, kas „Vienybės“ fašistams yra baisesniu dalyku už visokias „plečkaitiadas“. Todėl Brooklyno fašistų redaktorius ir draskosi lyg pamišėlis, ir spiaudosi į sandariečius savo piktos tulžies nuodais.

Toje savo nevarioje tiradoje tas besarmatis dar bando kalbėti apie kokius nors principus ir lietuvių pareigas. Bet kaip gali kalbėti ir žmogaus įsitikinimų principus įvertinti tokis gaivalas, kuris

jokių principų neturi, kuris tarnauja tik tam, kas jį paseria? Kaip gali kalbėti apie sąžiningo lietuvių pareigas tokis sutvėrimas, kuris laižo tik tas rankas, iš kurių dolerį gauna? Iš senai yra žinoma taisyklė, kad kuris žmogus neturi jokių principų, jis neturi nė gėdos, nė sąžinės.

Pagaliau, daįeiskime, kad kuris nors sandarietis ir įsiveltų į plečkaitiada ar kokią kitą lietuviui gėdą darančią aferą, tai ar galima tokį neatsakomą ir smerktiną žygį primesti visai Sandarai ir visiems sandariečiams? Ką bendro turi organizacija ir kiti jos nariai su vieno asmens darbais, kuriuos jis veikia net ne organizacijos vardu, o tik savo asmens atsakomybe? Bet mat Brooklyno fašistų besarmačiui yra įsakyta kaip galint labiau šmeižti ir niekinti Sandarą ir sandariečius, todėl jis bando ir nesujungiamus su sandariečių darbais savo išmislus primesti sandariečiams. Bet laikanties to paties principo, tai būtų galima ir „Vienybės“ fašistus tokiu budu dar daugiau šmeižti, negu jie šandie šmeižia sandariečius. Sakysim kuris nors „Vienybės“ šerinininkas ar skaitytojas patenka kalėjiman už kriminalius prasižengimus, kas šiais

butlegerystės laikais dažnai pasitaiko, ir štai kiti laikraščiai skelbia: „Dar vienas vienybielis fašistas kriminalistu virto, štai kokie tie vienybiečiai, vienas po kito pasirodo kuo esą.“ Kaip tuomet jautęsi visi vienybiečiai, kurių tarpe yra labai gerų ir dorų žmonių ir sąžiningai lietuvių tautos idealams tarnaujančių patriotų. Tai būtų neteisingas,

Pranešimas

Dr. A. J. Bertash

perkėlė savo ofisą į

756 W. 35th Street
N. E. corner So. Halsted ir 35 gatvės

Tel. Boulevard 5913
ir
5914

Valandos: 1—3 P. M.
6:30—8:30 P. M.

Dr. S. Naikėlis

perkėlė savo ofisą į

756 W. 35th Street
N. E. corner So. Halsted ir 35 gatvės

ir permainė telefoną į
5914
Tel. Boulevard ir
5913

Valandos: 2—4 P. M.
7—9 P. M.

nesąžiningas ir negražus nekalbų žmonių šmeižimas. Lygiai taip šandie „Vienybė“ daro sandariečius nekaltai ir nepamatuoti šmeiždama. Gaila, kad šis seniaus buvęs rimtas ir švarus seniausias Amerikos lietuvių tautinių idėjų laikraštis pateko į tokių besarmačių rankas. Reikia stebėtis, kad visoje šiandieninėje „Vienybės“ vadovybėje nesiranda nei vieno sąžiningo ir laikraštiniuko atsakomybės prieš visuomenę ir tautą nusimanančio žmogaus.

Jei bent vienas tokis žmogus būtų prie „Vienybės“, tai vis tik neleistų tiems savo, besarmaćiams taip paversti laikraštį šlikštybių mešlynu. Akyvaizdoje paskutiniuo „Vienybės“ šmeižto sandariečių adresu, mums, sandariečiams, prisieina skaitytis su esama padėtimi. „Vienybės“ fašistai metė sandariečiams šlikščiausiu budu kovos pirštinę ir mes priversti stoti kovon su tais gaivalais. Todėl sandariečiai, pažinkime savo piktuosius priešus, tokius priešus, kurie nę gėdos, nę sąži-

niš neturi kovoje su mumis, kaipjo demokratiniai nusistatę šlikščiausiais Amerikos lietuvių tautininkais. Šlikščiausiu provokacijų keliu paskelbė mums kovą — stokime ton kovon ir laimėkime ją!

Sekantis Sandaros Seimas turėtų tarti savo žodį, kad galutinai ir aiškiai atšribojus sandariečiams nuo savo piktuųjų priešų „Vienybės“ fašistų. Bukime susipratę, save gebiant ir disciplinuoti idėjos žmonės ir netarnaukime savo priešams.

Kriva-Krivaitis.

Geriausia apsauga, kokią jūs galite gauti padėdami savo pinigus į gerai žinomą saugią ir tvirtą Banką.

Šis Bankas metai po metų sparčiai auga ir stiprėja. Viršininkai ir darbininkai yra pilnai kompetentiški — keliatas jų vartoja jūsų prigimtą kalbą. Visi jie yra pilnai prisirengę jums kiekviename reikale patarnauti ir patarti. Jūsų atidaryta nauja taupymo sąskaita bus aukštai įvertinta šiame stipriame draugiškame Banke.

CENTRAL *Manufacturing* **BANK**
A TRUST COMPANY
1110 West 35th Street
A State Bank •••• A Clearing House Bank

Greitas Laiyū Patarnavimas į Europą
Per Hamburgą Musų Moderniniais Laivais
HAMBURG DEUTSCHLAND
ALBERT BALLIN NEW YORK
Išvažiuoja reguliariai kas savaitė. Taipgi reguliariai išplaukiami mus populiarūs kambariniai laivais:
ST. LOUIS, MILWAUKEE, IR CLEVELAND.
Prieinamos kainos
Tiesioginiai gelžkėliai susisiekimai su Lietuva
Del informacijų kreipkitės į lokalius agentus mūsų
HAMBURG-AMERICAN LINE
177 No. Michigan Ave., Chicago, Ill

ŠVEDŲ AMERIKOS LINIJOS
Dideli, Moderniški Motorlaiviai Keleiviams, Paštui ir Prekėms Pervežti
Tarp **NEW YORKO-KLAIPĖDOS**
(Per Gothenburgą, Švediją)
SPECIALĖS EKSKURSIJOS Į LIETUVĄ
Visos išplaukia motorlaiviu **„GRIPSHOLM“**
Gegužės 29 d. Ekskursija, Amer. Liet. Taut. Federacijos, Birželio 27 d. Pirma „Jaunuolių Ekskursija“ rengia Am. Liet. Ekon. Centras.
Rugpjūčio 1 d. Specialė Lietuvių Ekskursija.
Rugpjūčio 19 d. Amerikos Liet. Ekon. Centro Ekskursija.
Platesniu informacijų ir laivakorčių kreipkitės į savo laivakorčių agentą, ar bet kurį Švedų laivakorčių agentą, arba **SWEDISH AMERICAN LINE**
181 No. Michigan Ave., Chicago, Ill.
21 State St., New York, N. Y.; 10 State St., Boston, Mass.

Sandaros Spaustuve Atlieka

Visokius Spaudos Darbus Greitai, Tinkamai ir Pigiai

Spausdiname įvairias biznieriams blankas, business cards, atskaitas, bilas, Letterheads ir kitus.

Draugijoms: konstitucijas, įstojimų blankas, plakatus, „Show Cards“, atvirutes ir t. t.

Didžiausius pagarsinimus, knygutes, programas, pranešimus bei pakvietimus (invitation cards) ir kitus spausdinus.

Ypatingą domę kreipiame į užsakymus iš kity kolonijų.

Taigi Visais Spaudos Reikalais Kreipkitės į Sandarą, o Užtikrinam, Kad Gausite Gerą Patarnavimą.

SANDARA

3236 South Halsted Street, Chicago, Ill.
Telephone Calumet 3277

